

Der var en ung mand, i sin bedste alder, forsørelse og søstendes glæde, hjemmets tryk, som saa paa sit sidste leie. Og end ham var far og mor og søstende samlet, og de sølte bitterlig smertens brod. Saa sa far og mor til hinanden: „Nu har gutten vor,“ og stemmen faldt af graad. Da slog den hændende øine op endnu engang, og med brudt stemme hulkede han: „Nei, nu skal jeg leve,“ og saa hode han. Han havde lovet sig at tale saaledes, den unge mand; thi han troede paa Jesus.

Ja, det er det store: den, som har Sønnen, har livet. Jeg havde en lang, ugelang vopt — sammen med dukken og bær og fløjt — ved en delig gammel mors dødsleie. Hendes slagne ord, hendes trost og kraft var dette: Den, som har Sønnen, har livet. Det var hendes gammelbøge teologi; men jeg, hendes søn, har heller ingen anden — og anser den for saare god. Og jeg har derfor et levende haab om at finde min fædre, gamle mor hos Jesus. Jeg ventte det med visshed; thi den, som tror paa Jesus Kristus, har livet, end han end har. Og det, som var det elendige ved min mors vilde, lyse blinde, det skal jeg ogsaa finde igjen.

Vi kan græde — og vi slammer os ikke over vore taarer — ved vore fædres dødsleie, ved bærenes og gravens. Og vi kan søle det pinlig, naar vi selv bøler med graven. Men: vi tror Jesuets opstandelse og det evige liv. Derfor sørger vi ikke som de, der ikke har haab, men som de, der er frelst i haabet.

Hjært Herre Gud, gjer ved din Betskaand denne tro stærk og fast og vis i vore hjerter, et vi i din søn, den Hæere Jesus Kristus, har opstandelse og evigt liv. Amen.

(B & D)

Hig vil jeg bli.

Gjer

H. Uollmar.

Maaned I-pistel.

Fattig ei, om aldrig solo du bærst
Ikke rig, solo om alt guld er dit!
Fattig, desjom meget du begjærer,
Rig, kald du meget gir, — dog Gud
fortj fortj!

Ja, vel kunde hun behøve en saadan hjælp, den stiftets lille pige! — Endes hjem lga meget affides midt ind:

mellem hvide fjelde. Ojst og her i „retserne“ stal en lidet hvide frem, usjel, skrællig at se til; men Hans Moders hus tog sig dog noksa godt ud. I mere end to lange somre havde han temret og bygget paa det, sat ind nye vinduer og flisset paa de to stuer nederunder, saa de nu var i anseelig stand; men dermed var ogsaa hans penge og kraft udtømt; saa sit det være med vareriserne oopenaa; de var forsolde og slendige, det skal være vist, og de trængte i høieste grad reparasjon; men det udbredte havde han dog ruffet, — og bestemt sig til for vinderen havde de iallefald.

Det lille hus lga udvælg, lige overfor et stort hvedeband, midt inde mellem de himmelhøje bjerge med sine slættende arbejdsleie stæder. Uilafende som et fetsoband glitrede her og der en lidet hal frem, høyt de ned over fjellets talle sider og slængede sig tab mellem de grønne træer nede i dalen. Ja, storartet var naturen heromkring, udsligten fra det lille vindu, med sine slættende slættender, hærterede.

Tuister, som kom langveis fra, stak sig urensom bændre det delige stik men disse besøg varede kun kort. Saa trængte færen velen; thi her var vintertiden lang.

Ja, vinteren var baade lang og tung, især nu, da Hans var borte. Guttens slulle og rolle humor havde jo altit lyst op for de mørke dage og forloret de lange af ener.

Men, naar hore den lille stue var kun og barn, og man havde noget at spise, saa gif det alligenel. Roen og sjeden blev nu ofte bragt ind i stuen; thi derude i stalden var det for kaldt. At ja! hvorledes stulde det vel gaaet dem, om de ikke havde haft de to. De stakkebun jo med, og man kan godt seer af mel og poteter.

Hærterede arbejdsleie efter bedste conr, Sigris hærterede sent og tidlig, hærterede som en slættende veltjænet veltjænet i hjemmet; men dog var vintertiden tung, og med mørk, besjættede blide saa man ind i fremtiden.

Det maatte bli anderledes. Stakket Sigris! Hun tænkte tilskot ikke paa at bli rig, men, — nogle flere penge, hvorved man kunde stakke sig det allersværest, maatte de ha. Fæderen fortjente livet, og moren, som for hærter dag blev svagere og svagere, maatte ofte holde sengen i hele dage. O, hvor Sigris da hærterede paa, hvorledes hun stulde gride sagen fat. Hun

var meget slat til; alleflags hærterede haandarbejder, det er vist og sandt; men penge havde hun endnu ikke tjent ved sine hærterede gjærteringer. Ude paa arbejde stulde hun ikke gaa; dertil var hun endnu for ung og svag; vedforden kunde hun heller ikke forlade moren. De fremmede, som for sin hærterede stuld hode der om sommeren, bad hende heller ingen fortjænteste.

Sigris var meget glad i at læse. Hærterede lærer fortælle hende derfor et lidet gramt hærterede, hvori der stod en fortælling om to fattige smaa gutter, som en sommer holdt sin syge far i bad og fortjente sit og hans ophold der ved at sælge bær og blomster. Ved at læse dette, gif der pludselig et lys op for hærterede. Hærterede havde nemlig engang fortalt sine stulderne, at der fandtes mange lægende urter der i nærheden, som fattige hærterede samle op og sælge til apoteket, hvor man sit dem godt betalt. Men — det var jo saa langt til nærmeste by. Hvorledes stulde hun vel komme derhen og sælge sine urter?

Men, hvor der er vilje, der er ogsaa vej, og lille Sigris var snart paa det ene m. d. haad hun vilde gjære. Hun stakkebun sig til selv at gaa paa sine to vilde den til byen, opsøge apotekeren, sælge dem, hvilke urter han ønskede, og hærterede, hvorved det vilde betale stulde for dem. Saa betroede hun sig til sine forældre i denne sag. Moren stakkebun om barnets forberende, men færen mente, at det ikke var saa ilde radda. Saa sit hun lov til at gaa i Guds navn.

Tidlig den følgende morgen, endnu før solen gif op, var den unge, hærterede vige allerede paa veien med en korb fuld af alleflags urter og planter.

Veien var baade lang og tung; men Sigris opgav ikke mødet, og endelig stod hun da ved maallet af sin reise. Apotekeren kunde bruge omtrent alle hærteredes urter, og han bad hende komme rigtig ofte igjen.

O, hvor den lille Sigris glædede sig! Hvor hendes unge hærterede jubled af glad overrækkelse og forventning! Hun visste, at det sted, hvor hun bodde, var meget rigt paa netop saadanne urter, som apotekeren behøvede. Gud havde saart for hende; hun behøvede bare at hærterede, hærterede hærterede dog paa det kolde, nøgne fjeld og paa mørke omkring hende. Og disse planter stulde bli til hærterede for mange sønge og sønge! Jo, saamand! Sigris havde dertil et stont kald og en vuffer maade at tjene penge paa. Hvor gjer-

te vilde hun ikke saa lov til at gjerterede noget til Guds ære og til sine forældre og medmenneskers nytte og glæde.

I Sigris hærterede voldsede ogsaa en hærterede plante frem i det vilde og stulle; en trofast lærer havde saart den, og i konfirmationstiden sagte presten at elste den frem. Planten hed: lydigbed hærterede og tro paa Gud. — Ja, nu sit Sigris nok at gjære. Hærterede stulde hun holde i orden, pleie den hengeliggende mor, hjælpe færen og opvandre hans sultne mod, lade mad, sælge for foen og gjerterede, samle urter, reise og lærer dem omhyggelig, bringe dem til byen og for de indkomne penge sælge stulle, sukker, olje, nu og da ogsaa en lidet palle tobak til færen og endnu noget andet, som tiltrængtes; thi der voldsede besværet ikke mange ting paa fjeldet med undtagelse af lægende urter, og de sidste sit hun hærterede ikke saa mange penge for, som hun i begyndelsen havde tænkt sig. Dog, — lidt hjælp de jo. Ofte tænkte hun paa broderen, som nu maatte være en stier gut. Tænkt, end han nu havde været hjemme! Saa stulde hun hærterede hærterede med at sælge for de gamle forældre. Men, — hvor var han? Stulde han drog affide, havde man i stier mere hærterede til ham. Ruffte han forlovet sig med hærterede? Hvem kunde vel vider?

Ja, det hjalp ikke at gruble. Hun var borte, og kom formodentlig aldrig mer tilbage. Saa maatte hun sælge for to og arbejde for to, og det gif sig an nu, da det var sommer. Tidlig blomster stulde frem beroppe paa fjeldet, og Sigris maatte sælge dem, mens hun samlede urter.

Den næste gang, hun gif til byen for at sælge apotekeren, havde hun ogsaa en del det vilde blomsterbuketter med sig, som turister og andre, som hode beroppe om sommeren for sin hærterede stuld, stulde af hærterede: underveis, og disse betalte langt mere for de fine, vundige markblomster, som var ordne i smagfulde buketter, end apotekeren gav for en hel korb med udjægt urter. Flere af de sønge, som havde tat logit hode de mere bemidlede nede i dalen, bad hende komme igjen med blomster saa ofte, hun vilde.

Den, som var glad, var Sigris. Hun stakkebun saa gjerne bli nær, hærterede veien var lang, og hun ofte maatte slatre op over stulle fjelde for at saa fat i dem. Ja, det var vistelig en luffelig tid for Sigris og hendes forældre! Men, men, — pludselig var sommeren forbi, gjerterede hærterede hjem igjen

... "The land" ...

The ... of the ...

... of the ...

While the earth remains, seed-time and harvest, cold and heat, summer and winter, day and night shall not cease.

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

Spring

Address to the Young People's Society of ...

While the earth remains, seed-time and harvest, cold and heat, summer and winter, day and night shall not cease.

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

"Now is the time when all nature seems to combine in making us feel happy. Now the world puts on its loveliest dress; now the birds sing their merriest tunes and now we, the people, are also rejoicing.

"Now is the high tide of the year. And whatever of life hath ebbed away Comes flooding back with a rippling cheer into every bare inlet and creek and bay. Now the heart is so full that a drop o'erfills it, We are happy now because God wills it."

As we look forward to an abundant fall and harvest, we are spring for what nature has intended it: we sow the seed of the kind we wish to reap. We plow deep and harrow well, for we know there is enough seed in the field otherwise to fill it with weeds and keep the grain from growing.

Care is used in selecting good, clean seed and in sowing it in the right time, for we know that the rest of the year is dependent on spring for its subsistence.

I need not say: "Use spring for what it should be used," for we all do that. We all know that winter will soon come, and then we need food and clothes, and therefore we prepare for it. But there is another and greater and far more important spring that we, I am quite sure, think less of; and there is a winter far more strenuous than the one mentioned, for which we prepare less, and of these I shall say a few words: I mean youth and old age.

We are yet in our early spring. In us "every clod feels a stir of might." We feel like doing wonders in this world, for there is an "instinct within us that reaches and towers" to become something good and great, an instinct to study and learn, to become of some account among our fellow men and women.

We aspire to the development of body and soul, of which the soul is by far the more important. We can to some extent buy beau-

ty of the body, but not of the soul. The body may easily be made to appear faultless, for what can not be done with money? The latest styles may be had from Paris or New York, in which line they have great skill in making people look handsome and lovely. Yet even beauty may be purchased by the weight, one of the most abominable articles of merchandise.

For the soul money can buy nothing. We must develop it, care for it, and cultivate it for the true, the noble and the beautiful. We are in the spring of our life, when we should plow deep and cultivate well the soil, and sow that kind of seed only which we wish to reap in our old age. We should look into the future, and try to see what we might need for the winter.

Forrest ...

Seattle

... of the ...

R E Anderson & Co

Real Estate Mortgage Loans Fire Insurance Rental Agents 117 ELEVENTH ST TACOMA WASH

Vesjendgjærelse

Gæstgjæstet

... of the ...

... of the ...

Fra Norge.

Hvilken plads tilkommer der sakramenterne ved ordets forkyndelse?

Inkluderingsforedrag ved Biskopdet i Trondheim 28de—30de febr. 1906. (Af Sogneprest til Næst J. Skjelvåg).

Fortællelse.

Vi taler, med andre ord, ikke uafhængt om daaben og dens betydning, naar vi ikke atter og atter fremholder, at vor daab er en daab til omvendelse, en daab, hvorved vi er indviede til hver ensteds bag at vende os bort fra synd i tanke og tale, ord og gerning, ja ikke alene indviede til saaledes at gøre hele vort liv i en daglig omvendelse, men og dygtiggjorte til et saadant liv. I det daabens herunder er os som en aandelig sundhedsbehandling, fra hvilken vi atter og atter kan hente de syndsforladelsens og de aabens naadestærker, som vi tilstrænger til en saadan vandet i bad og tro.

Men her kunde en indvende: Men er det da ikke netop dette, som daade læg og lærer har for sig ved at sin forkyndelse af Guds Ord, at folk skal gøre alvor af at omvende sig? Er det ikke det, de tilføjer, selv om de ikke nævner daaben i sin forkyndelse? Ganske vist, men der er den store forskel, at naar vi saaledes forkynder frelsens del uden i denne forkyndelse at give sakramenterne den plads, der efter Guds Ord tilkommer dem, da vil resultatet deraf for let blive, at der ved en saadan forkyndelse kun skal løse enkeltstrimler, de paa den ene side, hvor for sig gaar det og stræber med sig selv og sit, i det de under arbeidet paa sin egen saliggjærelse staar i fare for — ober, hvad de selv gjør og ikke gjør, rent at glamme, hvad Gud har gjort for os og med os og paa den anden side efterhaanden taer det flytende sig paa, at hver enkelt troende som dødt i Faderens og Sønnens og den Helligaands navn tillig er kaldet til at være et lem paa det Lejeme, hvis hoved er Kristus, og til et saadant lem at gøre sit til at befordre og saa de andre lemmers tilføj og vel i naaden. Og dette er et stort tab baade for den enkelte troende sjæl og for det hele menighedsfællesskab som saadant. Der blir paa denne maade ikke nogen ret menighedsbevidsthed iblandt os. Man er tilbøjelig til at mene, at man om trent kan være en lige god kristen, hvad enten man døbt i menig-

hedens samfundsmæssige gudstjeneste i Herrens Hus paa søndagen eller ei, naar man blot bruger Guds Ord hjemme eller i de mere private opbyggelser, hvor man kommer sammen med ligesindede. At hver enkelt troende som lem af Herrens menighed har det kald at gøre sit til, at denne menighed kan fremtræde som en samlet enhed, som „et heiligt folk“ i verden, der ogsaa ved sin samfundsmæssige gudstjeneste med dens fælles betjendelse i tro og bøn og looprøstning stræber at forkynde hans dyder, der kaldte os fra mørket til sit underfulde lys — det har man lidet eller intet som for. Derfor er ogsaa nabovernaadigheden, som skalde være det hellige udtryk for dette de troendes fællesskab, rent kom i i forfald iblandt os. Selv paa en dag som Skjærbøddag er der ikke længe noget visteligt tegn til, at man har trang til nogen samfundsmæssig fællesskab af det hellige maaltid, dette maaltid hvorved menigheden er kaldet til paa en jæregen maade at forkynde Herrens daab, indtil han kommer. I det hellige søger man enkeltvis h-n til naboverdødet, ret som om det ikke skalde være noget samfundsmæssigt for Herrens troende denner i verden, men skænket os kun, forat den enkelte paa en vist derved skal kunne holde liv i sig selv, uanset hvorledes det gaar menighedsfællesskabet som saadant.

Ogsaa hvad dette beklagelige forhold angaar har forkyndelsen sin store skyld. Hvor lidet der ved forkyndelsen tales om betydningen af det hellige nabovernaadigt. Hvor man ikke af den tanke, der i almindelighed iagttages om naboveren, det indtryk, at deltagelsen i dette maaltid nærmest er at betragte som et advarsels, ret som om en troende kristen har fuld frihed til at bruge eller lade være at bruge den hellige tabder rent efter eget forgydelser endte, medens vi jo her har Herrens utvørlige befaling: „Gjør dette til min minnelse“, saa en forsamling af troende brug af dette dyrebare maaltid er en ligesom almindelig møder og en stammelig utaknemmelighed mod ham, der har efterladt os dette sakrament som en testamentarisk gave til os og som et middel til at komme sammen som nær, som det ellers alder været os her i dette utændelighedsland

(Fortællelse.)

H. E. Anderson

John Holleque

Palace Hardware Co

Headquarters for builders' hardware, mechanics tools, lawnmowers, hose, pumps, building paper, screen doors etc.

We are closing out our paints — good ready-mixed paint at \$1.35 pr. gal. It will pay you to call and see us when in need of anything in our line.

1508 Jefferson Ave

Tacoma Wash

Tel: Main 151

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a full line of Wall Paper and Room Moldings, Sashes and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE John 2041 . . . . . Tacoma Wash

CARL WILLIAMS.

A. BERGGREN.

Tacoma Clothing Co.

Skandinavisk Klædehandel. Hænder og Gaffers.

Klæder, Undertøj, Hatte og Sko

10 Procent Afslag til Studenter

Et stort Udvalg — Lave Priser.

1342 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

LUMBERMEN'S NATIONAL BANK

W. E. Bliven,
Cashier.

Stephen M. C. Appleby,
Asst. Cashier.

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL,

\$100,000.

Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 3 Procent paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General Dampskibs og Emigrations Agenter.

Tacoma

Washington.

PHOTOGRAPHS Aaberg

First Class Photos. All Work Warranted.
322 Pac. Ave.—Tacoma

Logis

i Parfian kan faaes hos

Past. Skattebøl.

DR. J. L. RYNNING,

FRENCH BLOCK, CORNER OF
15TH AND PACIFIC AVE.

OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.
SUNDAYS AND EVENINGS BY

APPOINTMENT.

OFFICE BLACK 2007,
RES. SUBURBAN 41.

TACOMA, . . . WASH

NORSKE HOFMANDSDRAABE-
Nafnadraaber, Siagvand, Rige
Balsam etc., Hasselroth's
Svenske Jernvin, Lien's Boef,
Iron and Wine samt den fineste
Lefoten Torskelevertran kan er-
holdes paa dette Apothek.

Recepter udfyldte med Omhu
og Nøiagtighed.

Lien's Pharmacy

Ole B. Lien. Harry B. Selvig.
Fri Levering
Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

University Meat Market
A. A. FANGSRUD, PROP
Dealer in all Kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND WASH

• • E. O. Erickson • •
Notary Public

Udfærdiger Ejendoms Kontrakter osv.
Parkland, Wash.

Penge.

En prædikant, der indtrængte
de opfordrede sine tilhørere til
at komme de fattige ihu med gæ-
ver, fortalte:

En elv stog over sine bredder
og vandet strømmede ind i et li-
det hus og odelagde indboet.

Konen som bebodde det gik til
naboens hus og saa at der var alt
i orden, trods at vandet også der
var strømmet ind.

Forundret spurgte hun, hvorledes
dette hang sammen, og fik det
svar af nabokonen, at hun, da
vandet strømmede ind ad bagdø-
ren, havde aabnet døren paa forsi-
den, saa at det kun strømmede
igjennem huset og ingen skade
gjorde.

Saaledes med eders penge.

Opsamlet og opdyngtet guld
gjør hjertet skade og bringer for-
bandede.

Mange trænger den lærdom:
Naar penge strømmer ind, aaret-
ter de ofte skade, naar ikke dø-
ren paa forsiden aabnes for Kris-
tus og hans sag.

(Gylden.)

PAC. LUTH. ACADEMY

AND

BUSINESS COLLEGE

gjør ikke fordring paa at være den billigste skole paa vestkysten, men
den har sat sig som maal at være den bedste i sit slags. Dens
opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa
et kristeligt grundlag og faa dem udstyret dem til et nyttigt
virke i livet. Bestyrelsen gaar ud fra, at skolen eksisterer for ele-
vernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den sparer
derfor ikke paa bekvemhederne, naar det gjælder at ansætte lærere eller
anskaffe apparater o. s. v., hvoraf eleverne kan hente nytte. Skolen
har nu otte fast ansatte lærere, alle med flere aars erfaring. I de 11
aar skolen har virket, har den vundet sig ind i forholdene herude, og har
faaet det bedste bevis paa sin værdighed og sin betydning paa Pacifis-
kysten til at sætte sig ind i, hvilke krav den sjældnede af-
amerikanske befolkning herude stiller til en
skole, og hvorledes den kan bedst møde dem. Skolen vil søge at tilfredsstille
disse krav.

... Skolens Kursus ...

Skolen tilbyder følgende kurser: Preparatory, College
Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. De-
uden gives der et kursus i haandarbejde, og et andet kursus for ny-
begyndere, og et kursus i maletning og husboldsregning.

Godt betalt. Skolepenge, løn, logi, og bøger for ni mæne-
der beløber sig til omtrent \$150.00. Høstterminen begynder den 3. je-
nuar 1905. Skriv efter katalog.

Adresse: R 3 Hong,
Parkland, Wash.

We will sell you
Reliable Bicycles
fully guaranteed for \$25.
The Excelsior Standard,
made of cold drawn steel
tubing, beautiful finish, fa-
mous guaranteed tires.
For cash or on easy week-
ly or monthly payments.

Fuller - Knatvold Co., Inc.

Corner 9th & Commerce St. - TACOMA, WASH.

H. N. Richmond Paper Co.
BUILDING PAPER OF ALL KINDS
1728-1730 Pacific Ave.,
TACOMA, WASH.

When in need
Of Painting Paperhang-
ing or Calsoning, call on
B. Benson, Parkland Wash.

Bestyrelsesberetning for Spokane, Wash.

Substjenerne ved past. O. W.
Halden i Kalkskuret begynder den 19de
dette paa Hjørnet af Division & 3rd.

Hver søndag formiddag kl. 11 og
hver torsdag aften kl. 8.

Søndagsskole kl. 10 formiddag.

Torsdagsskole kl. 10 formiddag.

Quinbeforsamlings møder hver
to uger, torsdag eftermiddag kl. 2.

Bibleforsamlings møder den
19de tirsdag i hver måned.

Alle er indbudte til næste gudstjeneste.

Printing

All kinds, large or small
Superior facilities for turning
out first class work.

PROMPT ACCURATE

The Bell Press

1013 A St, Tacoma Phone Main 432

Pacific District Presses

Classen J. Box 175 Redford

Barney, P. Garfield, Cal., cor. H & Trent St
Ejersk. N. D. Box 102 & Donovan Str.
Bellingham, Wash.

Christensen W. R. 125 State Street
Olympia, Wn

Carlson, P. R. W.
608-204 Str., B. Oakland, Cal.

Dale, J. O., Elmhurst, Wash.

John E. G. 2000 Lombard St, Everett, Wn
Granberg O. 1608 Howard St.
San Francisco, Cal.

Hagood, O. 490 Van 10th Street,
Phone: Scott 2133. Portland, Ore

Harbo, C., Parkland, Wash.

Hellsten, O. G., Garfield, Idaho.

Halden, O. W., 2. 622 Webster Ave.,
Spokane, Wash.

Johansen, J. 304 3 Str. Avenue, Gar-
field, Wn. 2106 Webster St.,
Oakland, Cal.

Kjellson, G. J. C. Duwamish, Cal. Box 1
Orkel, O. J. 1016 Cleveland
Phone: Web 711 Bellingham, Wash.

Rebergen, R. Silverton, Oregon.

Stubb, J. W., 1626 Minor Ave. Seattle, Wn

Wright, G. W. 1606 So. 2 Str. Tacoma,
Wash.

Wattberg, O. Parkland, Wash.

Wrightson, J. W. Box 208
Newman, Cal.

Wrightson, G. W. 2448 18th Str.
San Francisco, Cal.

Xjernagel, G. W., Greenwood, Wash.

Julefesten fra 4: side.

We should not say as a friend said to me not long ago: "What is the use of thinking of the future? I know nothing of that; I think of the past." There are others that think the same. But we know about our future, for we judge the future by the past; and if we do that we will also try to correct the mistakes of the past. If we think not of the future, our present will rest on chance, and we have nothing certain to live by.

We shall not worry about the future, however, for that is a sin; but even the squirrels prepare for the winter, and we see them coming back in the spring as happy as ever. If they had not thought any more of the approaching winter than some of us, they would certainly have perished.

Let us think of our future, plan for the future, but the present is the time to do, to sow the seeds that will supply our future wants. Many are they who sow foolishness, and expect to reap sense; who sow evil, and intend to gather good; who sow meanness, and look for a harvest of happiness; but theirs is the result of folly, for, "As we sow, so shall we reap," but, "To him that soweth righteousness shall be a sure reward." I shall not attempt to say what kind of seed to sow in one's youth, only "Sow the kind you wish to reap", for the relation of seedtime and harvest is: if you sow wheat, you raise wheat; if you sow weeds, you raise weeds. The same relation holds good with respect to youth and old age. What seed should I sow now that will benefit me through my life and help me in my old age? or, how should I live now that my future may gain by it? ought be questions of great moment to each one of us.

A life that is begun with profanity of thought and words, with lies in the heart and with the absence of those who are in charge of it, with frequent drinking and liquor drinking, with seeking bad company, and in general carelessness for self and one's own honor, can not be expected to

become something good and noble in old age, for, "As we sow, so shall we reap." I do not mean to say that a person may not change from bad to good, but why should he be bad as long as he can, and depend on some future time to get better, which is only using the devil's consoling words, "There is no hurry?"

As we continually associate with others, we also gradually affect the lives of those we come in contact with. We modify to a great extent the lives of our friends; we help them to sow their seed in their springtime, and we help them to care for or neglect the seed they have sown. In like manner we are influenced by our friends. We can, therefore, easily see the importance of choosing the best of friends and in being perfectly true in our friendship, for this is a true developer and beautifier of the soul.

It might seem hard to make any set rule by which to live, and yet there is one and only one such: "Guard yourself against all evil." For,

"He that sows the evil that infest his soul with sin,
if victor here,
He soon will find a wider sphere
The world is cold to him who pleads;
The world bows low to knightly deeds."

**Fra Parkland og andre kanter
4de julefest.**

Barnebarnet indbyder her ved alle — fjært og nær — til en 4de julefest her paa Parkland — i kirkeparken. Man vil forsøge at gjøre sit bedste, saa festen kan bli vellykket. Der er haab om at faa nedsat carfare fra Tacoma. Man vil ogsaa sørge for, at den nødvendige forfriskninger kan findes paa festpladsen.

Mr. C. L. Nelson fra Ballard har været i Seattle. Pastor Kettebøl taler paa norsk. Sangforeningen "Luren" har lovet at synge.

Fra Ballard menighed har allerede for længere tid siden hørt at de liker indbydelsen; thi lydlig og tydelig sa de: "All aboard for Parkland!" Forhaabentlig vil de brave Ballardenser ta med sig en god del af den store stad, Seattle, — og naturligvis vil da den skjønneste stad Tacoma, som daglig vokser med sine samtlige forstæder — som af sig selv — alaa følge. Og her siger vi: velkommen!

Festen begynder kl. 8.15.

Dr. Heilm of Chicago sammen med mr. J. Rouson, som nylig har forskaffet sig et hjem i Tacoma, besøgte nylig Parkland et venligt besøg.

E. Sandeman og hustru fra Coon Brookle gjæster i disse dage mr. og Mrs. Sæltum her.

Parkland Isindbefrysning meder og by den her julefest hos Mrs. Jacobson. Saaes ikke den gang i skolepauzen men i Jacobsons hus.

Jentene indbyder — den 25de jule — prædikende Høberg i Everett, Skattebetalt i Ballard, prof. Kuster i Tacoma, Julefest i Astoria og ingen her i Parkland.

Mr. og Mrs. Ole Gustafson (Riste) fra Bremerton, som var her i besøg hos brottsjansen Wolfstad ved Kolens Rutelag og siden har besøgt Parklandudstillingen, har atter sendt sin vel vilde til Parkland, hvor de vil være, som godt, at de læser via et par fig et blyer her. De tilligemed mr. Wolfstad har nu hos post. Skattebetalt

Tost Skattebetalt forrettede sidste søndag i R. d. nord og Ballard for p. H. Christensen, der nu b. søger snobemødet og senere vil ta med sig 4 rub sin mor og to søstre. (O. S.)

Efter mangecarig ihærdigt arbejde og tro tjeneste, har pastor H. Pedersen atter af hensyn til sin sønne heldred let sig nødsaget til et forandret sek. Han har laast og har medtaget kald fra Santa Barbara menighed i Cal., men vil ikke stikke, for end Silberton har laast en nu p. t. l.

Endelig er det en stor glæde at se, at pastor H. Pedersen og hustru er på vej til Parkland. De vil være her i den kommende uge.

Mrs. Breilly — Miss Breilly — besøgte forrige uge past. her i Parkland et venligt besøg.

Pastor Dagood i Astoria, Oregon, er forf. Quolde b. indbydelse agent. Han har ogsaa et godt råd til dem, der nu i indbydelsestiden besøger Parkland og vil de ikke velkomme om kortere eller længere ophold her i byen. Det er ikke saa ligetil at finde sig tilrette i et saadant fælleshus, som med denne indbydelsestid, og man gæder sig over det. Derfor er det godt at faa en passende rodstad.

Pastor Dagood's adresse er: 425 E. 10th St., Portland, Oregon.

Pastor og Mrs. O. S. Ordal holder nord og engelsk menighedsforening i Astoria. Skolen er godt besøgt. Pastor Ordal har en god spiseværelse af Isbæde Huse.

To familier er fornyligt indflyttede til Lawrence, Wash., nemlig mr. Joar og Ole Hestre fra Newman Grove, Nebraska, med sine familier. De har her et godt og behageligt hjem.

Dr. Bernell's forland med sine og 10 børn fra Newman Grove, Neb., blev ved sit besøg her i Astoria indført i menighedens hjem hos pastor H. Pedersen, Wash., ved O. J. Ordals indbydelse. De har her et godt og behageligt hjem.

PHOTOGRAPHER
2nd St. & 1st Ave
TACOMA, WASH
Phone Black 236